

20 Μαΐου, 1989

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΟΦΟΚΛΗΣ Ν. ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές.

v.

ΑΡΧΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 495/87)

Έννομο συμφέρον — Πρόβλεψη σε Κανονισμό ότι κενή θέση σε Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου μπορεί να πληρωθεί είτε με προαγωγή είτε με μετάθεση (Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου) — Αίτηση για πλήρωση κενής θέσεως με μετάθεση ιταλλήλου, που κατείχε ομοίβαθμη θέση — Πλήρωση της κενής θέσεως με προαγωγή — Κατά πόσον αυτός, που είχε ζητήσει μετάθεση, έχει έννομο συμφέρον προσβολής της προαγωγής — Αρνητική η απάντηση στο ερώτημα, εφόσον η προαγωγή δεν έγινε ούτε και μπορούσε να γίνει μετά από σύγκριση του προαχθέντος με τον αιτούντα.

5

Αίτηση Ακυρώσεως — Πρακτική — Αιτούμενες θεραπείες — Αίτημα για πλήρωση κενής θέσεως σε Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου — Η θέση μπορούσε να πληρωθεί είτε με προαγωγή είτε με μετάθεση — Πληρώθηκε με προαγωγή χωρίς να εξεταστεί το αίτημα για μετάθεση — Το Ανώτατο Δικαστήριο δεν μπορεί στη συγκεκριμένη υπόθεση να ακυρώσει την παράλειψη ή άρνηση μεταθέσεως, εφόσον η θεραπεία αυτή δεν προσδιορίστηκε στο αιτητικό της Αιτήσεως Ακυρώσεως.

10

15

Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου — Προαγωγές/μεταθέσεις — Πρακτικά — Μνεία ότι ελήφθησαν υπόψη οι συστάσεις του Διευθυντή και των Διευθυντών Υπηρεσιών, αλλά παράλειψη αναφοράς στο περιεχόμενο των συστάσεων αυτών — Λόγος ακυρώσεως.

20

5 Το πραγματικό υπόβαθρο της πιο πάνω Αιτήσεως Ακυρώσεως προκύπτει από το πρώτο από τα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα. Εν όψει της νομικής αργής, που αναφέρεται στο ίδιο περιληπτικό σημείωμα, το Ανώτατο Δικαστήριο ατέρρευσε την Αίτηση Ακυρώσεως λόγω ελλείψεως εννόμου συμφέροντος προσβολής των επιδίκων προαγωγών των ενδιαφερομένων προσώπων.

10 Το Ανώτατο Δικαστήριο παρατήρησε ότι δεν μπορούσε να εξετάσει το κύρος της παραλείψεως ή αρνήσεως μεταθέσεως του αιτούντος, εφόσον δεν είχε περιληφθεί σχετικό αίτημα στην Αίτηση Ακυρώσεως.

15 Όμως, το Ανώτατο Δικαστήριο προχώρησε και παρατήρησε, ότι αν στη συγκεκριμένη περίπτωση είχε τη δυνατότητα να ασχοληθεί με την ουσία της υποθέσεως, θα ακύρωνε τις επιδίκες προαγωγές με βάση τη νομική αργή, που προκύπτει από το τελευταίο από τα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα.

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

20

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Αντωνίου ν. Αργής Ηλεκτρισμού Κύπρου (1989) 3 Α.Α.Δ. 597.

25

Χριστοφή ν. Αργής Ηλεκτρισμού Κύπρου (Αρ. 1) (1989) 3 Α.Α.Δ. 603.

Προσφυγή.

30 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αργής Ηλεκτρισμού με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προήχθησαν στη θέση Περιφερειακού Μηχανικού (Εκτελεστικός) γραφείο Λεμεσού-Πάφου αντί να μεταθέσουν ή τοποθετήσουν τον αιτητή.

35 *Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.*

35

Γ. Κακογιάννης, για τους Καθ'ων η αίτηση.

40 *Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.:* Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή του αυτή ο αιτητής ζητά την πιο κάτω θεραπεία:

40

“1. Διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η απόφαση της Αργής να προξεί τους 1. Χρυσόστομο Αγγλέως και 2. Ανδρέα Μολιλιή

στην θέση Περιφερειακού Μηχανικού (Εκτελεστικός) γραφ. Λεμεσού-Πάφου, αντί να μεταθέσουν ή τοποθετήσουν τον αιτητή είναι άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα.

5

2. Διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η απόφαση του καθ' ου η αίτηση να προάξει τους 1. Χρυσόστομο Αχιλλέως και 2. Ανδρέα Μαλιαλή στην θέση Περιφερειακού Μηχανικού (Εκτελεστικός) γραφ. Λεμεσού - Πάφου αντί να μεταθέσουν τον αιτητή όπως το σχετικό αίτημα του είναι άκυρη, παράνομη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα."

10

Τα σχετικά γεγονότα της υπόθεσης είναι τα ακόλουθα:

Ο αιτητής προσλήφθηκε στην υπηρεσία της καθ' ης η Αίτηση Αρχής, που θα αναφέρεται πιο κάτω ως η Αρχή, την 1 Αυγούστου 1972, ως Βοηθός Μηχανικός. Την 1 Ιουλίου 1975 προήχθη στη θέση Μηχανικού ΙΙΙ. Την 1 Δεκεμβρίου 1978 διορίστηκε στη θέση Μηχανικού, και την 30 Μαρτίου 1984 ο αιτητής προήχθη στη θέση του Βοηθού Μηχανικού Μεταφοράς (Υποσταθμιοί) η οποία θέση μετονομάστηκε σε Μηχανικό Υποσταθμίων Μεταφοράς.

15

20

Το ενδιαφερόμενο μέρος Χρυσόστομος Αχιλλέως, που θα αναφέρεται πιο κάτω ως "το ενδιαφερόμενο μέρος Γ", προσλήφθηκε στην υπηρεσία της Αρχής την 1 Φεβρουαρίου 1967, στη θέση του Βοηθού Μηχανικού. Την 1 Δεκεμβρίου 1972, προήχθηκε στη θέση του Μηχανικού ΙΙΙ. Την 1 Δεκεμβρίου 1978, διορίστηκε στη θέση του Μηχανικού.

25

Το ενδιαφερόμενο μέρος Ανδρέας Μαλιαλής που θα αναφέρεται πιο κάτω ως το ενδιαφερόμενο μέρος 2, προσλήφθηκε στην υπηρεσία της Αρχής την 1 Σεπτεμβρίου 1978 ως Βοηθός Μηχανικός. Την 1 Απριλίου 1981, προήχθηκε στη θέση του Μηχανικού.

30

Στις 21 Μαρτίου 1987 η Αρχή κυκλοφόρησε Γνωστοποίηση Κενών Θέσεων Αρ. 3/87, Τμήριο 1, που περιλάμβανε και δύο θέσεις Περιφερειακού Μηχανικού (Εκτελεστικός) στο Γραφείο Περιφέρειας Λεμεσού - Πάφου (Αρ. Θέσεως 26). Για τις θέσεις αυτές αποτάθηκε για μετάθεση ο αιτητής.

35

40

Η Μεικτή Συμβουλευτική Επιτροπή Επιλογής για Προαγωγές Επιστημονικού Προσωπικού κατά τις συνεδρίες της στις 7

Απριλίου 1987, και 8 Απριλίου 1987, επιλήφθηκε των αιτήσεων των υπαλλήλων για προαγωγή στις επίδικες θέσεις. Κατάλογος των αιτητών παρουσιάστηκε ως Τετμήριο 2.

- 5 Η Επιτροπή Επιλογής για Προαγωγές Επιστημονικού Προσωπικού επέλεξε πέντε αιτητές για τις επίδικες θέσεις, όπως αναφέρονται κατά αλφαβητική σειρά στην Έκθεση της Μεικτής Συμβουλευτικής Επιτροπής Επιλογής για Προαγωγές Επιστημονικού Προσωπικού προς την Αρχή, ημερομηνίας 9
- 10 Απριλίου 1987 υπό μορφή Εισήγησης της Επιτροπής Επιλογής (Τετμήριο 3). Η Εισήγηση της Μεικτής Συμβουλευτικής Επιτροπής Επιλογής για Προαγωγές Επιστημονικού Προσωπικού αποστάληκε στην Συμβουλευτική Υπεπιτροπή της Αρχής για θέματα Προσωπικού, η οποία κατά τις συνεδρίες της στις 25
- 15 Απριλίου 1987 και 28 Απριλίου 1987, αποφάσισε να εισηγηθεί στην Αρχή την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών 1, και 2, στις επίδικες θέσεις. Τα πρακτικά της συνεδρίας της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής της Αρχής για θέματα Προσωπικού ημερομηνίας 25 Απριλίου 1987 και 28 Απριλίου
- 20 1987, έχουν παρουσιαστεί ως Τετμήριο 4.

- Η Αρχή κατά τη συνεδρία της στις 30 Απριλίου 1987, (βλέπε πρακτικό Τετμήριο 5), αφού αξιολόγησε όλα τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της, δηλαδή τα υπηρεσιακά στοιχεία κάθε αιτητή, την
- 25 πείρα, την αξία, ικανότητα, αφοσίωση, προσόντα σε συσχετισμό με το εκάστοτε ισχύον για τη θέση Σχέδιο Υπηρεσίας και επίδοσή στην υπηρεσία και αφού έλαβε υπόψη τις συστάσεις και απόψεις της Επιτροπής Επιλογής Επιστημονικού Προσωπικού, του Διευθυντή και όπου κατά την κρίση της θεώρησε αναγκαίο, τις
- 30 απόψεις Διευθυντών Υπηρεσιών της Αρχής, και τις συστάσεις και απόψεις της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής της Αρχής για θέματα Προσωπικού και τις περί των υποψηφίων εμπιστευτικές εκθέσεις, αποφάσισε την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στις επίδικες θέσεις.
- 35

- Η Αρχή, κατά τον αιτητή, αντί να ικανοποιήσει το αίτημα αυτού προήγαγε στην θέση τα ενδιαφερόμενα μέρη που ιεραρχικά είναι νεώτερα του αιτητή. Είναι ο ισχυρισμός του αιτητή ότι η αίτησή του για μετάθεση αγνοήθηκε εντελώς κατά τη διαδικασία προαγωγής από την Αρχή, η οποία παρέλειψε να κάμει οποιαδήποτε αναφορά στα πρακτικά της στην αίτηση του αυτή, ή να δώσει οποιαδήποτε αιτιολογία γιατί να μη μετατεθεί ο
- 40

αιτητής.

Πριν προχωρήσω στην περαιτέρω εξέταση της υπόθεσης αξίζει να σημειωθεί εδώ ότι σύμφωνα με τον Κανονισμό 13(2) των Περί Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (Οροί Υπηρεσίας) Κανονισμών του 1986, "Κενή θέσις προαγωγής ή πρώτου διορισμού και προαγωγής θα πληρούται διά της προαγωγής ή μεταθέσεως υπαλλήλου ως θα είναι η περίπτωσης"

Είναι φανερό από το πρακτικό της Μεικτής Συμβουλευτικής Επιτροπής για Προαγωγές Επιστημονικού Προσωπικού (Τεχνήριο 3), ότι ενώπιόν των είχαν τέσσερις καταλόγους, τον κατάλογο χρώματος λευκού που περιείχε τα ονόματα των αιτητών για προαγωγή που είχαν τα απαιτούμενα προσόντα σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας, τον κατάλογο χρώματος πρασίνου που φαινόταν τα ονόματα των υπαλλήλων που είχαν τα απαιτούμενα προσόντα αλλά δεν υπέβαλαν αίτηση για προαγωγή στην αντίστοιχη ανώτερη θέση, τον κατάλογο χρώματος κιτρίνου που φαίνονται τα ονόματα υπαλλήλων που υπέβαλαν αίτηση για μετάθεση στην αντίστοιχη θέση και σε αυτή την κατηγορία ήταν μόνο αιτητής ο οποίος κατείχε την ισότιμη θέση Μηχανικού Υποσταθμών Μεταφοράς στη Κλίμακα Α13, όπως ήταν και η επίδικη θέση προαγωγής, και τον κατάλογο χρώματος ροζ που φαίνονται τα ονόματα των αιτητών που δεν κατείχαν τα απαιτούμενα υπό του Σχεδίου Υπηρεσίας προσόντα των θέσεων για τις οποίες υπέβαλαν αίτηση. Η Επιτροπή αυτή δεν φαίνεται να εξέτασε το θέμα της μετάθεσης του αιτητή αλλά όπως είδαμε σύστησε πέντε από τους υποψήφιους που είχαν τα προσόντα, ως επικρατέστερων για τη θέση προαγωγής.

Έχω δει το πρακτικό της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής της Αρχής (Τεχνήριο 4), στο οποίο ενεργούσε, σύμφωνα με τον Κανονισμό 19, των πιο πάνω Κανονισμών, η οποία επιλήφθηκε και "των περιπτώσεων υπαλλήλων οι οποίοι είχαν ισοβάθμιες θέσεις, οι οποίοι υπέβαλαν αίτηση για μετάθεση, όπως φαίνεται στους καταλόγους χρώματος κιτρίνου, και αφού αξιολόγησε όλα τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της ... προέβη στην επιλογή του καλύτερου διαθέσιμου υποψήφιου για προαγωγή και αποφάσισε να συστήσει τα δύο ενδιαφερόμενα μέρη". Στα πρακτικά της έκτακτης συνεδρίας της Αρχής, (Τεχνήριο 5), αυτή ενεργώντας, σύμφωνα με τον Κανονισμό 23 των πιο πάνω Κανονισμών προέβη στην προαγωγή των δύο ενδιαφερομένων μερών.

Είναι φανερό ότι ο αιτητής δεν ήταν ούτε μπορούσε να είναι υποψήφιος για προαγωγή μια και κατείχε ισοβάθμια θέση, εφόσον βρισκόταν στην Κλίμακα Α13, όπως ανάφερα πιο πάνω. Εκείνο που ζητούσε με αίτησή του ήταν τη μετάθεσή του.

5 Είμαι της γνώμης επομένως ότι ο αιτητής δεν είχε και δεν έχει ενεστώς έννομο συμφέρον να προσβάλει, όπως προσβάλλει με το αιτητικό της προσφυγής του, την προαγωγή των δύο ενδιαφερομένων μερών με τους οποίους δεν είχε συγκριθεί ούτε και μπορούσε να γίνει σύγκριση κατά την επιλογή του καλύτερου.

10 Η απόφαση της Αρχής, ασχέτως του αν είναι αιτιολογημένη ή όχι περί μη μετάθεσής του, για το οποίο μέρος της ενώπιόν μου υπόθεσης θα αναφερθώ πιο κάτω, αποτελεί διάφορο διοικητική ενέργεια και η μη μετάθεσή του δεν δίδει στον αιτητή δικαίωμα προσβολής της προαγωγής δύο άλλων υπαλλήλων που είχαν τα προσόντα σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας να είναι υποψήφιοι για προαγωγή.

Η προσφυγή λοιπόν αποτυγχάνει για το λόγο αυτό της έλλειψης ενεστώτος εννόμου συμφέροντος. Αν στο αιτητικό του ζητούσε ακύρωση της πράξης της Επιτροπής για τη μη μετάθεσή του, ει δυνατό της παραλείψεως της Επιτροπής να αποφασίσει επί της αιτήσεως μεταθέσεώς του, η προσφυγή αυτή θα μπορούσε να επιτύχει μόνον στο μέρος εκείνο. Δεν μπορεί όμως να επιτύχει με το αιτητικό το οποίο έχω εκθέσει στην αρχή της

25 απόφασης αυτής. Φαίνεται ότι το όλο πρόβλημα προέρχεται από το γεγονός ότι ο Κανονισμός 13(2), στο περιεχόμενο του οποίου αναφέρθηκα ενωρίτερα σε όση έκταση ήταν χρήσιμο για τους σκοπούς της απόφασης αυτής, γίνεται αναφορά ότι κενή θέση πληρούται "διά της προαγωγής ή μετάθεσης υπαλλήλου ως

30 θα είναι η περίπτωση", και επίσης από τη ταυτόχρονη εξέταση των δύο αυτών δυνατοτήτων, κυρίως δε της εφαρμογής του Κανονισμού αυτού κατά τρόπο νομικά εσφαλμένο. Ως εκ τούτου η προσφυγή θα πρέπει να απορριφθεί.

35 Θεωρώ όμως χρήσιμο να προχωρήσω και να εξετάσω τα εγερθέντα νομικά θέματα, ως αν η πιο πάνω προσέγγισή, μου την οποία έκαμα ex proprio motu, πράγμα που μπορούσα να κάμω σύμφωνα με τις καθιερωμένες αρχές του Διοικητικού Δικαίου και τις αυθεντίες, δεν ήτο η ορθή προσέγγιση.

40

Αναμφίβολα η μη ύπαρξη αιτιολογίας καθιστά αδύνατο το δικαστικό έλεγχο της απόφασης ενός διοικητικού οργάνου.

Στην προκειμένη περίπτωση όπως ορθά ισχυρίσθηκε ο αιτητής, δεν υπάρχει καμιά αιτιολογία στα πρακτικά της Αρχής σχετικά με τη μη μετάθεσή του ή γιατί προτιμήθηκε η προαγωγή άλλων αντί αυτού στη θέση αυτή, αλλά ούτε και περιέχεται ή συμπληρώνεται τέτοια αιτιολογία από τους σχετικούς φακέλους της υποθέσεως. Ανεξάρτητα από τα πιο πάνω, θεωρώ ότι η επίδικη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί λόγω έλλειψης αιτιολογίας, επίσης γιατί η Αρχή, μεταξύ άλλων έλαβε υπόψη της τις απόψεις του "Διευθυντή", και των "Διευθυντών Υπηρεσιών της", οι οποίες όμως δεν καταγράφηκαν στα πρακτικά της. Σχετική στο σημείο αυτό είναι η *Αντανίου v. Αρχής Ηλεκτροπισμού Κύπρου* (1989) 3 Α.Α.Δ. 597, στην οποία αναφέρονται τα εξής:

"Παρόλο τον προσεκτικό και μεθοδικό τρόπο που η Αρχή ενήργησε σε όλα τα στάδια, στην προκειμένη περίπτωση, εν τούτοις είμαι δεσμευμένος από την αρχή που καθιέρωσε η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Ανδρέας Χριστοδουλίδης και Άλλος v. Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας* (1986) 3 Α.Α.Δ. 1637, να ακυρώσω την επίδικη απόφαση διότι καταλήγοντας σε αυτή η Αρχή, έλαβε υπόψη μεταξύ άλλων τις απόψεις οι οποίες εξεφράσθησαν και προφορικά ενώπιόν της από το 'Διευθυντή' και τους 'Διευθυντές υπηρεσιών της ...' που δεν καταγράφησαν στα πρακτικά της. Όπως ελέγχθη και στην πιο πάνω υπόθεση *Χριστοδουλίδη* ... η παράλειψη να καταγραφούν οι απόψεις του Προϊσταμένου του Τμήματος, οι οποίες όπως είναι φανερό ήσαν στοιχεία που ουσιαστικά επηρέασαν την Επιτροπή στη λήψη της επίδικης απόφασης, όχι μόνο καταστρατηγεί τις βασικές αρχές της χρηστής διοίκησης αλλά έχει στερήσει την απόφαση αυτή ενός απαραίτητου μέρους της αιτιολογίας της, καθιστώντας με τον τρόπο αυτό αδύνατο το δικαστικό έλεγχο."

Βλέπε επίσης *Χριστοφής v. Αρχής Ηλεκτροπισμού Κύπρου (Αρ.Ι)* (1989) 3 Α.Α.Δ. 603.

Ως εκ τούτου κατέληξα στο αποτέλεσμα να ακυρώσω την επίδικη απόφαση για έλλειψη αιτιολογίας. Εν όψει αυτού, δεν χρειάζεται να επιληφθώ των υπολοίπων λόγων που επικαλείται ο αιτητής.

Για το λόγο της έλλειψης ενεστώτος εννόμου συμφέροντος η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται, αλλά κάτω από τις

περιοτάσεις της υπόθεσης δεν κάμνω οποιαδήποτε διαταγή ως προς τα έξοδα.

5

*Η προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.*